

ת"פ 62355/01/15 - מדינת ישראל נגד אמין סנובר

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 62355-01-15 מדינת ישראל נ' סנובר(עציר)

בפני כב' השופט אברהם אליקים
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
אמין סנובר (עציר)

הכרעת דין

מבוא

הנאשם, ערבי אזרחי ישראל יצא שלא כדין מתחומי מדינת ישראל, הסתכן לסוריה באופן בלתי חוקי ושהה שם כחצי שנה. בתקופת שהייתו בסוריה התאמן באימונים צבאיים אסורים, בחלק מהזמן חבר לארגון ג'בהת אל נוצרה שהוכרז כהתאחדות בלתי מותרת לאחר עזיבתו את הארץ.

הנאשם הודה בכל האמור לעיל והמחלוקת העיקרית היא:

· האם ניתן להרשיעו בחברות בהתאחדות בלתי מותרת, הכרעה במחלוקת זו כרוכה בשתי שאלות משנה: הראשונה-האם ארגון ג'בהת אל נוצרה שימש כהתאחדות בלתי מותרת עובר להכרזתו כאמור והשנייה האם הנאשם היה מודע לאמור לעיל בעת פעילותו בקרב אותו ארגון.

בנוסף נדרשת הכרעה בשלוש שאלות נוספות:

· הנאשם העלה טענת הגנה מן הצדק המחייבת לטענתו ביטול האשמתו בעבירות של חברות בהתאחדות בלתי מותרת ומתן שירותים לאותה התאחדות, מאחר ולטענתו אף אחד מהיוצאים לסוריה שחבר לארגונים שם, טרם הכרזתם כהתאחדות בלתי מותרת, לא הואשם בעבירות אלו.

· מאחר ועובר לחזרתו לארץ מחק הנאשם תכנים ממחשבו וממכשירי הטלפון הנייד בהם עשה שימוש באותה תקופה וגם העלים מכשיר טלפון נייד וכרטיס הסיים ששימשו אותו במהלך שהייתו בסוריה, נשאלת השאלה האם שיבש הנאשם במעשיו מהלכי משפט.

ובשולי כל האמור לעיל, יוחסה לנאשם ביצוע עבירת עבודה ומתן שירות להתאחדות בלתי מותרת בשל ביצוע שתי פעולות עבור ג'בהת אל נוצרה, הנאשם כפר בעבירה זו, אך זנח לכאורה הטענה בשלב הסיכומים.

בהתאם לאופייה המצומצם של המחלוקת הוגשו מספר רב של מסמכים בהסכמה, והעידו מספר לא גדול של עדים: מטעם המאשימה העידו שני מומחים מהשב"כ שכוננו מתן ורפאל, אמיר אחיו של הנאשם ומספר שוטרים, מטעם ההגנה העיד הנאשם, לאחר מכן סיכמו הצדדים טענותיהם בכתב.

תמצית עובדות כתב האישום

על פי החלק הכללי של כתב האישום ארגון ג'בהת אל נוצרה הינו שלוחת אל קעידה בסוריה, מחודש יוני 2013 פעל במתווה של התאחדות בלתי מותרת, דהיינו זמן רב לפני יום 4.9.2014 ולאחריו. באותו מועד-4.9.2014 הוכרז כהתאחדות בלתי מותרת, בין השאר צוין בכתב האישום כי ג'בהת אל נוצרה פועל על פי האג'נדה מימיו של אוסאמה בן לאדן הרואה במערב ביהודים ובישראל מטרה תוך הדגשת הצורך בשחרור אל אקצא והשגת הח'ליפות האסלאמית, הארגון ממליץ מסית, ומעודד פגיעה בביטחון מדינת ישראל ובריבונותה.

על רקע אידאולוגיה אסלאמית קיצונית החליט הנאשם לצאת את ישראל לסוריה דרך הסתננות מטורקיה כדי לחבור לכוחות המורדים בסוריה- בכללם לארגון ג'בהת אל נוצרה, להתאמן ולהילחם במסגרתם כפעיל צבאי כנגד הממסד הסורי ולמות כשהיד. בתאריך 7.7.2014 יצא הנאשם את ישראל וכעבור ימי שהייה ספורים בטורקיה הסתנן לשטחה של סוריה באופן בלתי חוקי, הגיע למחנה אימונים כללי וליחידת מורדים חמושים המכנה עצמה "אנצאר אל שאם" ולאחר שבועיים ששהה במסגרתה, הצטרף בתחילת אוגוסט 2014 לארגון ג'בהת אל נוצרה, שם שהה במטה הארגון ובמחנה צבאי עד תחילת חודש אוקטובר 2014.

במהלך אותם חודשים פעל כחבר בארגון ג'בהת אל נוצרה, ביצע שמירות כשהוא חמוש בנשק ובמכשיר קשר, התאמן, קיבל מדים, השתתף בפעילויות הארגון ואף נדון בגין עבירת משמעת לחמישה ימי מחבוש במערה.

פעמיים הנאשם ביצע עבודות ונתן שירותים עבור ארגון ג'בהת אל נוצרה, בהיותו במטה הארגון בחודש אוגוסט 2014 פרק מספר פצמ"רים ממשאית למחסן ובהיותו במחנה הצבאי של הארגון, בין החודשים אוגוסט-ספטמבר 2014 הכין תערובת אותה יצק לקופסאות לצורך הכנת חומר נפץ שישימש את פעילי הארגון בלחימה.

בחודשים אוקטובר-דצמבר 2014 חבר הנאשם ליחידות מורדים חמושות ובכללן אנצאר אל שאם.

בין חודשים יולי לדצמבר 2014, ביצע הנאשם אימונים צבאיים חמושים במסגרת ארגון ג'בהת אל נוצרה ויחידות מורדים חמושות, אימונים שכללו 15 נושאים שונים.

בשלהי חודש דצמבר, החליט לחזור ארצה עובר לחזרתו מחק תכנים והתכתבויות במחשב, הנחה את בני משפחתו למחוק התכתבויות כאמור והשמיד מכשיר טלפון נייד וכרטיס סים בהם עשה שימוש בתקופת היותו בסוריה וזאת בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לעיוות דין.

בהתאם לכך יוחסו לנאשם עבירות של יציאה שלא כדין-עבירה לפי סעיף 2א לחוק למניעת הסתננות (עבירות שיפוט), התשי"ד - 1954, אימונים צבאיים אסורים-עבירה לפי סעיף 143(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן-החוק), חברות בהתאחדות בלתי מותרת- עבירה לפי סעיף 85(1)(א) לתקנות ההגנה (שעת חירום) 1945, (להלן-תקנות ההגנה), ביצוע עבודה ומתן שירות בשביל התאחדות בלתי מותרת-עבירה לפי סעיף 85(1)(ג) לתקנות ההגנה ושיבוש מהלכי משפט-עבירה לפי סעיף 244 לחוק.

דין

אקדמת מילין

כתב האישום כולל "חלק כללי" ארוך מאוד ובו שני סעיפים מפורטים מאוד (סעיף 5 ו-6) המתייחסים לשאלת הסיכון שנגרם מפעילות ארגון ג'בהת אל נוצרה והסיכון שנשקף "מהתופעה של יציאת אזרחים או תושבים מישראל לסוריה", לא הצלחתי להבין במהלך הדיונים הארוכים שהוקדשו לשאלות אלו מצד שני הצדדים, מה הרלבנטיות של הסיכון הנ"ל בעת הדיון באחריות הפלילית של הנאשם בגין העבירות שיוחסו לו, הסיכון אינו חלק מיסודות העבירות שיוחסו לנאשם והוא יכול להיות רלבנטי רק בעת טיעונים לעונש. לא היה מקום להעלות נושא זה באריכות כה רבה בשלב זה של הדיון, אמנם הנאשם הודה בחלק מהעבירות המיוחסות לו כך שצפוי להתקיים שלב של הרשעה וטיעונים לעונש, אך מן הראוי היה לשמור נתונים אלו לשלב שלאחר ההרשעה, הדרך בה פעלה המאשימה ובעקבותיה הסנגור גרמו לבזבז זמן יקר והרחבת היריעה שלא לצורך.

לא שיניתי עמדתי גם לאחר עיון בסיכומי הצדדים ובהתאם לכך לא מצאתי כל דבר מועיל לשאלת ההרשעה בעדותו ובחוות דעתו של מתן שהובא להעיד רק בשאלת הסיכון מהתופעה של יציאת אזרחים או תושבים מישראל לסוריה, תוך שהוא מבהיר כי ארגון ג'בהת אל נוצרה אינו בתחום מומחיותו, ואת הנאשם עצמו לא הכיר ולא חקר, (ראו עמוד 97 לפרוטוקול שורה 12). במידת הצורך יוכלו הצדדים להתייחס כמובן לשאלת הסיכון בשלב הטיעונים לעונש.

הנושאים שאינם במחלוקת

המועדים שאינם במחלוקת כפי שהוכחו במשפט:

-ביום 7.7.2014 יצא הנאשם מישראל בדרכו לטורקיה.

-ביום 13.7.2014 נכנס הנאשם לסוריה.

-בין תאריכים 7.7.2014-21.7.2014 לערך, התאמן הנאשם במחנה אמונים של אנצאר אל שאם.

-ביום 1.8.2014 חבר הנאשם לארגון ג'בהת אל נוצרה, שהה במטה ובמחנה צבאי עד תחילת אוקטובר 2014. לאחר מכן נסע לטורקיה להביא חפצים אישיים וחזר לסוריה.

-ביום 4.9.2014 ארגון ג'בהת אל נוצרה הוכרז כהתאחדות בלתי מותרת (ת/11).

-ביום 10.9.2014 נחקרו בישראל אביו ואחיו של הנאשם על ידי השב"כ, בקשר ליציאתו לסוריה וחשבונות הפייסבוק בהם עשה שימוש באותה עת.

-ביום 10.10.2014 פרמט הנאשם את המחשב הנייד ואת הטלפון הנייד בהם עשה שימוש עד לאותו מועד.

-ביום 4.11.2014 פורסמה הודעה ברשומות הכוללת גם את ארגון ג'בהת אל נוצרה כהתאחדות בלי מותרת (נתון זה לא הוצג משום מה על ידי המאשימה במהלך שמיעת הראיות או בסיכומיה, הוא הועלה לראשונה בסיכומי הסנגור).

-מחודש אוקטובר 2014 ועד דצמבר 2014, חבר הנאשם לארגונים שונים, בכללם אנצאר אל שאם במטרה להילחם. במהלך אותה תקופה בסוף נובמבר 2014 ניסה הנאשם להשתתף מטעם ארגון ג'בהת אל נוצרה בקרבות באזורי נובול ואלזהראא, הוא שהה עד 7.12.14 בסמוך למקום הקרבות מתוך תקווה שיאפשרו לו להשתתף בהם.

עמוד 3

ביום 2.1.2015 שב הנאשם לישראל דרך טורקיה ומאותו יום נמצא במעצר.

בתגובתו לכתב האישום הודה הנאשם בסעיף 1 לפרק העובדות למעט בסיפא דהיינו הודה כי החליט לצאת מישראל לסוריה כדי לחבור לכוחות המורדים ובכללם ארגון ג'בהת אל נוצרה, להתאמן ולהילחם במסגרת הארגון כפעיל צבאי נגד הממסד הסורי, הוא חזר על הדברים בעת חקירתו הנגדית. בהתאם אני מרשיע את הנאשם בעבירה של יציאה שלא כדין, עבירה לפי סעיף 2 לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), תשי"ד-1954, שמהותה יציאה ביועין ושלא כדין מישראל לסוריה.

הנאשם הודה בתגובתו לכתב האישום בביצוע אימונים צבאיים אסורים במסגרת ארגון ג'בהת אל נוצרה ויחידות מורדים חמושות, כפי שפורט ב-15 סעיפי משנה לסעיף 9 לכתב האישום (בתגובתו טען כי הוא "מודה במעשים אך לא בכמויות", תגובה חסרת משמעות מאחר ובסעיף 9 לא פורטו כמויות ובסיכומיו או בעת חקירת העדים לא התייחס הסנגור לנושא כנראה בשל הודאת הנאשם).

בהתאם למפורט בכתב האישום מדובר בין השאר באימוני לחימה, פעולה בחוליות, אימוני ירי באקדח, רובה, רובה צלפים, קלצ'ניקוב, מקלע כבד מסוג PKC, רימוני יד, מטול RPG, כבישת מקומות, אימונים גופניים, שמירות כשהוא חמוש ברובה ומצויד במכשיר קשר, אימון פסיכולוגי להתנהלות במצבי לחץ.

בסעיף 4 לכתב האישום תוארו האימונים שביצע הנאשם בארגון ג'בהת אל נוצרה, שם קיבל מדים, נטל חלק בשמירות ואפילו נדון למחבוש בשל עבירת משמעת, בהתאם להודאתו אני מרשיע את הנאשם בעבירה של אימונים צבאיים אסורים, עבירה לפי סעיף 143(ב) לחוק.

כעת אעבור לבחינת השאלות שבמחלוקת.

חברות בהתאחדות בלתי מותרת

התאחדות בלתי מותרת מוגדרת בסעיף 84(1) לתקנות ההגנה שכותרתו "פירוש הביטוי התאחדות בלתי מותרת". להגדרה שני חלקים חלופיים שלכל אחד יוחד סעיף משנה נפרד, (מילת הקישור בין סעיפי המשנה היא "או").

על פי ס"ק (א) חבר בני אדם מהווה התאחדות בלתי מותרת מכוח פעולות בלתי מותרות שננקבו בסעיף והתנאי הוא כי אותו חבר בני אדם ממליץ, מסית ומעודד לעשות, או שעשה מעשים כאלה או התיימר להיות אחראי להם.

על פי ס"ק (ב), התאחדות בלתי מותרת היא מי ששר הביטחון הכריז עליה ככזו.

מלשון שני סעיפי המשנה, עולה בבירור כי ההכרזה אינה הכרזה מכוננת בלעדית לא תתכן התאחדות בלתי מותרת, גם ללא הכרזה תתכן קיומה של התאחדות בלתי מותרת.

משמעותה של ההכרזה היא רק לשם מתן כלים נוספים כדי לפעול נגד אותה התאחדות, ההכרזה מביאה לקיום מידי של חיובים שונים כמפורט בסעיף 84(2), כגון קביעת יום מסירת מידע לשר האוצר על רכוש של התאחדות בלתי מותרת שהוכרזה.

מאחר ובנסיבותיו של תיק זה לא מתעוררת שאלה באשר לרכוש של ג'בהת אל נוצרה, אין להכרזה משמעות פרקטית בעניינו, למעט המשמעות הראייתית, מיום 4.11.2014 מועד פרסום ההכרזה ברשומות מתקיימת חזקה לפיה ארגון ג'בהת אל נוצרה הוא התאחדות בלתי מותרת (נושא עליו לא חלק הנאשם).

בע"פ 3370/09 אלעמור נגד מדינת ישראל (26.12.2011) דחה בית המשפט העליון טענת מערער שאין להרשיעו בעבירת חברות ב"התאחדות בלתי מותרת" משום שלא הוכרזה ככזו בעת חבירתו אליה, נקבע שבטענה אין ממש וכך נקבע:

"על פי תקנה 84 קיימות שתי דרכים להכרה בארגון כ"התאחדות בלתי מותרת". הכרזת שר הביטחון היא דרך אפשרית אחת מבין שתיים הקבועות בסעיף 84(ב) אך אינה הדרך היחידה. על פי סעיף 84 (א) קובע מספר חלופות שבכוחה של כל אחת מהן להפוך חבר בני אדם להתאחדות בלתי מותרת....אם לא הוכרזה התאחדות כאמור, שאלת היותה התאחדות בלתי מותרת טעונה הוכחה".

האם ארגון ג'בהת אל נוצרה שימש כהתאחדות בלתי מותרת גם לפני ההכרזה

מאחר והמאשימה מייחסת לנאשם עבירה של חברות בארגון ג'בהת אל נוצרה כהתאחדות בלתי מותרת כבר מרגע הצטרפותו לארגון בתחילת חודש אוגוסט 2014, עליה להוכיח בהתאם לסעיף 84(1)(א) לתקנות ההגנה כי באותו מועד שימש ארגון ג'בהת אל נוצרה כהתאחדות בלתי מותרת, בהתחשב בפעולות עליהן המליץ, עודד והסיט לבצע, או מעשים שביצע הארגון בפועל.

בהתאם לסעיפי המשנה השונים לסעיף 84(1)(א) הנ"ל מדובר בין השאר בהמלצה, הסתה ועידוד למעשי טרור המכוונים נגד ישראל, הסתה לאיבה ומיגור חוקתה של ישראל באלימות.

להוכחת טענותיה בנושא זה מתבססת המאשימה על חוות דעתו של רפאל מומחה מטעם השב"כ, שהגיש חוות דעת (ת/41) ואת תיק העבודה עליו הסתמך (ת/41א). היא מוסיפה בסיכומיה כי ניתן ללמוד על מהותו של הארגון גם מהעובדה שהוא הוכרז כהתאחדות בלתי מותרת זמן קצר לאחר מועד הצטרפות הנאשם לארגון.

[אמנם המאשימה בסיכומיה מסתמכת לעניין זה גם על חוות דעתו של מתן, אך ממנה אתעלם כפי שצינתי כאמור לעיל, בשל אי היכרותו כמומחה את ארגון ג'בהת אל נוצרה].

לאחר ניתוח חוות הדעת וחקירתו הנגדית של רפאל, מומחה השב"כ, שוכנעתי כי מדובר במומחה כהגדרתו בפקודת הראיות ומומחיותו בלטה מהמידע והניסיון הרב שצבר ואני קובע כי מדובר במומחה לנושא הג'יהאד העולמי, הוא בעל ותק של 10 שנים בשב"כ (9 שנים נכון למועד עריכת חוות הדעת), מתוכן 3 שנים בתחום הג'יהאד העולמי. במשך כל שנותיו בשירות הביטחון פעל בקבוצות מחקר, (ראו הסבריו בנושא המומחיות וניסיונו הרב עמודים 10-11 לפרוטוקול).

חשוב לציין כי חוות דעתו לא התבססה על חומר חסוי או ידיעות מודיעיניות, אלא על מכוני מחקר, מאמרים שפורסו ביוטיוב, וכתבות ממקורות שונים שפורסמו לציבור תוך שהוא מוסיף:

"ברוב המקרים אנחנו מתייחסים למידע "מפי הסוס" הצהרות רעיונות, של בכירים בארגונים כמו אלגולני, כמו אל בגדאדי, כמו אימין אלזוארי. אלה מובילים את הארגונים האלה. אלו ראשי הארגון".
(עמוד 14 לפרוטוקול שורה 18).

"כשאני שומע את אלגולאני, אני שומע את ג'בת-אל-נוצרה. את האמירות שלה. מכאן אני מבין את מדיניות הארגון היום".

(עמוד 16 לפרוטוקול שורה 30).

הנגישות למידע עליו הסתמך המומחה רפאל, מראה שהנאשם יכול היה להתגונן כלפי הטענות ולהציג לו רצה בכך חוות דעת נגדית על סמך המידע הפתוח לציבור, או לעמת את המומחה בעת חקירתו הנגדית עם מידע מקצועי סותר. הנאשם הסתפק בחקירתו הנגדית של המומחה שביססה בעיניי את מומחיותו וממצאיו.

אבהיר כי איני מוצא כל פגם בעובדה המתוארת בפרק הניסיון של המומחה לפיה מובאות לטיפולו ידיעות מכלל קהילת המודיעין ובכללן ידיעות המתייחסות לפעילות ארגוני טרור ובלבד-כפי שהוכח, שהציג המומחה בסיס עובדתי למסקנותיו בחומר הגלוי לציבור ולנאשם.

מחוות דעתו ועדותו של המומחה רפאל, ניתן ללמוד כי ארגון ג'בהת אל נוצרה המכונה בחוות הדעת חזית אלנצרה (להלן-חזית אלנצרה), הוא ארגון סלפי-ג'יהאדי שבמהותו מבקש לבנות חברה המושתתת על ההלכה האסלאמית ולשם הגשמת המטרה היא תומכת בג'יהאד פנימי נגד המשטרים הערביים וג'יהאד חיצוני כלפי ארה"ב, מדינות המערב וישראל (ראו סעיף 10ב לת/41).

באפריל 2013 חזית אלנצרה נשבעה אמונים ישירות להנהגת אל קעידה ועובדה זו פורסמה באינטרנט כדברי המומחה ומאותו מועד הפכה לשלוחה רשמית של אלקעידה בסוריה, (ראו עמודים 46-47 לפרוטוקול), ולדבריו הקשר בין הארגונים "הוא תהליך שמתמש בשטח, מתקיים בשטח", (עמוד 56 לפרוטוקול שורה 3).

מדיניות חזית אלנצרה היא בתורת השלבים, בתחילה סילוק משטרים עריצים באזור תוך שאיפה ליעד סופי של הנהגת ח'ליפות אסלאמית בכל האזור. ארגון זה פועל להפלת משטרו של אסד בסוריה אבל בונה תשתית ארגונית בסמוך לרמת הגולן וגם בלבנון, בירדן ובסוריה, מתוך כוונה לפגוע בישראל (סעיף 14 לחוות הדעת) והמומחה חידד זאת בחקירתו הנגדית:

"סדר היום של ארגון גבת אל נוצרה כפי שתיארתי בפעם שעברה גם, שם דגש בעת הנוכחית על אזור סוריה. הארגון בוחר להשקיע את מרב המאמצים והיכולות שלו באזור הזה. האג'נדה הרחבה של אל קעידה שהארגון משתייך אליה, מתייחסת גם ליעדים אחרים ונוספים ובהם היהודים וישראל. ומכאן נגזר האיום". (עמוד 45 לפרוטוקול שורה 23).

על כוונותיו של הארגון והאידאולוגיה שלו ניתן ללמוד גם משמו ומהמסר שהוא מדגיש בראותו את מסגד אל אקצה כחלק משאיפותיו ואפנה בעניין זה לתשובתו של המומחה רפאל:

"מפנה מתוך החומר שהעברתי לתמונות מתוך האתר של ארגון ג'בת-אל-נוצרה. שם רואים בברור, דגל שחור של החזית, מוצב מעל מסגד אל אקצה...סך הכל הארגון רואה בישראל כיעד. מעבר לכך, שווה להזכיר, שמו של הארגון בתרגום לעברית הוא "חזית לסיוע לאנשי אזור אל שם". אזור אלשם, ...אזור רחב שנקרא סוריה הרבתית. אזור סוריה הרבתית כולל בתוכו גם את אזור ארץ ישראל. יש פה צירוף של כמה רכיבים, לראייתו לפחות לא מותירים מקום לספק לגבי המקום או היעד הסופי של ארגון ג'בהת-אל-נוצרה". (עמוד 17 לפרוטוקול שורה 21).

"...ההתייחסות לאלשם היא אינה בעלמא. יש פה התייחסות לאזור שהוא לראיית הג'יהאד והארגונים הוא אזור אחד שהאיסלם צריך לשלוט בו". (עמוד 18 לפרוטוקול שורה 25).

המומחה הוסיף והבהיר כי בהיותה של חזית אלנצרה שלוחה של אלקעידה היא רואה בישראל וביהודים מטרה, תוך הדגשת הצורך בשחרור מסגד אל אקצה (לפני המסגדים של מכה ומדינה). גם ניתוח דגלה של חזית אלנצרה מעיד על מטרותיה וכוונותיה, היא אימצה דגל עליו כתובת "ארגון אלקעידה בבלאד אלשאם" לצד שמה (עמוד

12 לת/41), על הדגל שמכונן ג דגל הייחוד יש ביטוי לרעיון הסלפי ג'אהדי שהוא ביטול הגבולות שנקבעו בהסכם "סייקס פיקו" וכינון ח'ליפות אסלמית אחת בכל השטח לרבות בשטחה של מדינת ישראל.

חיזוק לעמדתו מצא המומחה רפאל בכך שארגון ג'בהת אל נוצרה הוכרז כארגון טרור על ידי ארה"ב כבר בדצמבר 2012, על ידי האו"ם במאי 2014, על ידי בריטניה וטורקיה ביוני 2014, על ידי אוסטרליה וגם על ידי שר הביטחון של מדינת ישראל ביום 4.9.2014 (עמוד 50 לפרוטוקול).

[בילקוט הפרסומים מספר 6910 מיום 4.11.2014 פורסמה רשמית הכרזת שר הבטחון והובהר כי כל חבר בני אדם המשתייך לזרם הסלפיה - ג'אהדיה, מוכרז כהתאחדות בלתי מותרת, תוך אזכור מפורש של ארגון ג'בהת אל נוצרה בסוריה].

די באמור לעיל כדי להבין שמדובר בארגון שאחת ממטרותיו היא להשתלט על שטח מדינת ישראל, להנהיג בה מדינה אסלאמית ולנעוץ את דגלו במסגד אל אקצא שבירושלים. הארגון לא פועל כארגון אקדמי שמטיף לרעיונות ולאידאולוגיה שלו בלבד, מדובר בארגון צבאי לכל דבר שמשקיע מאמצים צבאיים היום כלפי משטר אסד.

לאור האמור לעיל אני קובע כי ארגון ג'בהת אל נוצרה היווה התאחדות בלתי מותרת עוד לפני ההכרזה הרשמית, כי הוא היה התאחדות בלתי מותרת עובר ליציאת הנאשם מהארץ ובמהלך כל שהייתו בקרב ארגון ג'בהת אל נוצרה בסוריה.

מיותר לציין כי מי שמעונין לבטל את קיומה של מדינת ישראל ולהפכה למדינה אסלאמית, ופועל כארגון צבאי להגשמת מטרותיו, הוא ארגון שעונה על כל תנאי ההגדרה של התאחדות בלתי מותרת כמפורט בסעיף 84(1)(א) לתקנות ההגנה.

עוד אוסיף כי העובדה שארגון ג'בהת אל נוצרה טרם ביצע פיגועים נגד ישראל אינה רלבנטית לשאלת היותו התאחדות בלתי מותרת, מתקין תקנות ההגנה עשה הבחנה ברורה בסעיף 84(1)(א) בין ביצוע מעשים לבין המלצה, הסתה ועידוד לבצע פעולות. די באידאולוגיה שבבסיסה השמדת מדינת ישראל והחלפתה במדינה אסלאמית כדי להיות התאחדות בלתי מותרת.

[הנאשם בעצמו כמי שהיה פעיל בתוך הארגון, אישר למעשה כי מדובר בארגון המשתייך לאלקעידה, ואף אישר שידע שמדובר בארגון טרור אסלאמי (עמוד 175 לפרוטוקול שורה 25). טענתו כי הבין זאת בדיעבד תבחן בפרק המתייחס למודעותו, אך דבריו מבססים את קביעתי הנ"ל וחשוב להבהיר כי לא מדובר בארגון ששינה פניו ומדיניותו במהלך שהות הנאשם במקום. חיזוק נוסף עולה מנאומו של מנהיג ג'בהת אל נוצרה מיום 13.7.2014 שפורסם ברשת, אמנם לאחר צאתו של הנאשם לסוריה, אך בטרם הצטרף לג'בהת אל נוצרה ולפיו המשימה הבאה היא ללחום ביהודים הנמצאים מעבר לגדר שגובהה כמה מטרים (האימרה מוקפת במסגרת בעמוד 4 לת/41)]

התאחדות בלתי מותרת מתקיימת ללא צורך במבנה ארגוני מסוים, לא נדרשות דרישות פורמליסטיות ובמקרה שלפניי די בתיאור ההיררכיה הארגונית (סעיף 19 לת/41) ותאורו של הנאשם באשר למה שנחזה למול עיניו: ארגון הכולל שדרת פיקוד, הירארכיה, עבודת מטה ואפילו הנהגת כללי משמעת וענישה (ראו ת/9 שורה 66). כל האמור לעיל עונה על הדרישה המבנית על פי התקנות.

לא מצאתי כל פגיעה בעקרון החוקיות כנטען בעמוד 19 לסיכומי הסנגור, המחוקק קבע במפורש כי ניתן לקבוע כי חבר אנשים מהווה התאחדות בלתי מותרת גם ללא הכרזה של שר הביטחון ותקנות ההגנה מהוות דבר חקיקה מחייב, כפי שהובהר מפי המומחה רפאל, ההכרזה נעשית לפעמים בשל התגברות התופעה והסיכון, אך אין בכך כדי להתיר לאדם להצטרף לארגון שמטרתו מיגורה של מדינת ישראל, רק משום שלא הוכרז על פסלות הארגון באופן רשמי.

לסיכום, אני קובע כי הוכח מעבר לכל ספק סביר כי ארגון ג'בהת אל נוצרה שימש כהתאחדות בלתי מותרת כהגדרתה בתקנות ההגנה, עובר לתאריך יציאתו של הנאשם מן הארץ והוא המשיך להיות התאחדות בלתי מותרת במהלך כל שהותו של הנאשם בסוריה.

מודעות הנאשם למהותו של ארגון ג'בהת אל נוצרה ומכאן למשמעות פעולותיו במסגרתו

הנאשם יצא מהארץ ביום 7.7.2014, זמן קצר לאחר מכן הסתכן לסוריה ובמהלך חודשים אוגוסט 2014 ועד תחילת אוקטובר 2014, חבר לארגון ג'בהת אל נוצרה, שם פעל הן במטה הארגון והן במחנה צבאי וביצע בין השאר אימונים צבאיים, כפי שפורט בסעיף 9 לכתב האישום, אימונים בביצועם מודה הנאשם.

לנאשם מיוחסות בהקשר זה עבירות של חברות בהתאחדות בלתי מותרת, עבירה לפי סעיף 185(א) לתקנות ההגנה וביצוע עבודה ומתן שירות בשביל התאחדות בלתי מותרת, עבירה לפי סעיף 185(ג) לתקנות ההגנה.

ככל שמדובר בעבירה של חברות בהתאחדות בלתי מותרת, היסוד העובדתי אינו כולל רכיב של תוצאה מסוימת או שאיפה למטרה מסוימת. לא נדרש כי בעקבות ההצטרפות להתאחדות בלתי מותרת יתרחש אירוע כלשהו או תוגשם מטרה ממטרותיה של ההתאחדות הבלתי מותרת וגם לא רלבנטי אם הנאשם הצטרף לארגון שהתאחדותו בלתי מותרת אסורה מתוך כוונה סובייקטיבית מסוימת שאינה מטרה אסורה. תקנות ההגנה גם לא דורשות הכרה בחברות בעקבות הליך קבלה רשמי, או מסלול פורמלי מסוים, כל מי שהפך חבר ודי במי ש"פעל כחבר" כדי לקיים את דרישת התקנות.

טענת ההגנה של הנאשם בנושא זה היא באשר לאי קיום היסוד הנפשי, לגרסתו הוא לא ידע כי מדובר בהתאחדות בלתי מותרת שטרם הוכרזה רשמית ככזו עובר ליציאתו מישראל.

העבירה לפי 185(1) לתקנות ההגנה דורשת מחשבה פלילית הכוללת מודעות לטיב המעשה והנסיבות, דהיינו מודעות במקרה זה לטיבו של ארגון ג'בהת אל נוצרה ובכלל זה לעובדה כי מדובר בארגון המהווה התאחדות בלתי מותרת שחלק ממטרותיו הסתה והמלצה לפעול בדרכי אלימות למיגורה של מדינת ישראל.

על ידיעה ומודעות של נאשם ניתן ללמוד מעדויות ובמקרים מתאימים יכול ומתקיימת חזקת העיוורון המכונן הידועה בשמה המקובל עצימת עיניים (ראו לעניין זה ספרו של פרופ' גבריאל הלוי "עיוורון מכונן", בספרו תורת דיני העונשין חלק ב' סעיף 2.2.4 עמוד 91).

המחוקק בסעיף 20(ג) לחוק, קבע חזקת "עיוורון מכונן":

"(1)רואים אדם שחשד בדבר טיב ההתנהגות או בדבר אפשרות קיום הנסיבות כמי שהיה מודע להם, אם נמנע מלבררם."

"חשד בפועל של אדם בדבר התקיימות ההתנהגות או הנסיבות, שקול כנגד מודעות להתנהגות או לנסיבות, אם למרות שהאדם מודע בפועל לכך שקיימת בידיו האפשרות לברר את החשד, הוא נמנע מלבררו" (פרופ' גבריאלי הלוי, תורת דיני העונשין, חלק ב', עמ' 94)

ואוסיף את שנקבע על ידי בית המשפט העליון:

"השאלה האם אמנם התעורר אצל הנאשם חשד כאמור נבדקת לפי מבחנים סובייקטיביים המתייחסים לנאשם המסוים ולמידת החשד שהתעוררה אצלו בנסיבות המקרה ולא לפי מבחנים אובייקטיביים של סבירות או "ידיעה קונסטרוקטיבית" המשמשים לבחינת קיום יסוד נפשי של רשלנות", ע"פ 5529/12, ע"פ 5957/12 וע"פ 6106/12 אוהב ציון נגד מדינת ישראל (9.11.2014).

במקרה זה הידיעה והמודעות תבחן על פי עדות הנאשם כמקור ראיתי מרכזי וכמעט יחיד. לענין זה אבהיר כי הנאשם עשה עליו רושם מאוד לא אמין, בהמשך אפרט את דרכו המתוחכמת לנסות ולהוליך שולל את חוקריו, איני מאמין לו כי לא ידע כי הוא מצטרף לארגון המהווה התאחדות בלתי מותרת.

מאימרותיו השונות באשר לידיעותיו עובר ליציאתו מהארץ ומהמידע אליו נחשף בכל יום בו שהה בסוריה ניתן לקבוע בוודאות כי הנאשם ידע כי הוא מצטרף לארגון הפועל כשלוחה של אלקאידה, שבין יתר מטרותיה להנהיג חליפות אסלאמית במקום מדינת ישראל ומבלי שאותו ארגון בוחל בדרכי אלימות וטרור כדי להגשים מטרותיו, הנאשם ידע היטב כי הוא מצטרף לארגון שאלו מטרותיו ולמצער חשד בצורה משמעותית כי כך הדבר ובחר ל"עצום את עיניו".

אמחיש זאת בשתי אימרות מפי הנאשם משתי קצות ציר הזמן הרלבנטי. הנאשם הודה בחקירתו כי עובר ליציאתו לסוריה יצר קשר עם עבד אל רחמאן איש תקשורת של ג'בהת אל נוצרה אשר ידע שהנאשם מתכנן להגיע מישראל לסוריה ולהצטרף לארגון. אותו דובר עודד אותו שלא לבוא כי עדיף להישאר בישראל ולהילחם נגד ישראל בארץ, (ראו ת/22 עמוד 1 סעיף 8 ועמוד 8 סעיף 6, ת/23 שורה 164, ת/30 שורה 266 ות/31 שורה 26), אמירה נוקבת שהבהירה היטב לנאשם לאן הוא עומד להגיע, הנאשם התבקש בחקירה הנגדית להסביר כיצד הגיב לשמע הדברים וראו השאלה ותשובותיו בעמודים 159-160:

"ש. זה לא אדם אחד ולא שניים. זה גם לא בחלל הריק. יש מעטפת שקוראים לה ג'בהת אל נוצרה, קוראים לה סוריה שהיא מדינת אויב. יכול להיות שכשאומרים לך דברים כאלה מפורשים, "לך תפגע בישראל מבפנים", יכול להיות שאמרת לעצמך "אני, אישית, לא מעוניין לפגוע בישראל, אולי הם כן, אז אני ממשיך בשלי. אני הולך לעשות את מה שאני רוצה", כאילו התעלמת ממה שהם אומרים, לא יחסת לזה חשיבות והמשכת בשלך. זה מה שהיה?

ת. העד חושב. כן.

ש. בעצם, אתה אמרת "המטרות שלהם לא מעניינות אותי, אני מתעסק ביציאה שלי לסוריה ולא מעניין אותי מה יהיה. מבחינתי, אני לא רוצה לפגוע בישראל. מה שהם אומרים לא מעניין". התעלמת מזה, התעסקת במה שאתה רוצה. ככה זה היה?

ת. כן.

תשובות אלו מהוות הודאה ברורה בנקיטת עמדה של "עיוורון מכוון".

אם נתקדם בזמן לחודש נובמבר באותו מועד מודה הנאשם כי ידע שארגון ג'בהת אל נוצרה משתייך למעשה

לאלקעידה והוא ארגון טרור אסלאמי (עמוד 175 לפרוטוקול שורה 25 וראו גם ת/31 שורה 103) וללא היסוס הנאשם מאשר כי עשה מאמצים כדי להצטרף לקרבות באיזורי נובול ואל זהראא מטעם ג'בהת אל נוצרה (ראו ת/8 עמוד 8 סעיפים 11-123, ועדותו בעמוד 154 שורה 32 ועמוד 177). מאימרות אלו שנאמרו מפי הנאשם ניתן ללמוד לאורך כל הדרך מטרותיו של הנאשם היו לפעול מטעם אותה התאחדות בלתי מותרת, מטרותיו, מטרותיה, והאידאולוגיה האסאלמית הקיצונית משותפת לו ולארגון אליו בחר להצטרף.

[הנאשם הודה כי בשלב זה בדק בויקיפדיה והבין שג'בהת אל נוצרה משתייך לאלקעידה, (ת/31 שורה 103). את פעולת הבירור בויקיפדיה או בכל מקור אינטרנטי אחר יכול היה הנאשם לעשות בטרם צאתו מן הארץ ואזכיר כי גם לדבריו עובר ליציאתו מהארץ פעל נמרצות ובחן את המתרחש בעולם הערבי בכלל ובסוריה בפרט. הנאשם היה מצויד לאורך כל התקופה הרלבנטית במחשב נייד ושני מכשירי טלפון חכמים, את הבדיקה שעשה לדבריו רק בחודש נובמבר יכול היה לעשות בכל עת לרבות בעת שהותו במטה ג'בהת אל נוצרה או במחנה הצבאי שלהם. אני משוכנע כי בדק וידע ואם עצם עיניו ולא בדק במכוון, הוא פעל כך משום שידע מראש את התשובה- ג'בהת אל נוצרה היא שלוחת אלקעידה, ארגון סלפי אסלאמי קיצוני].

זה השלב להזכיר כי עובר ליציאתו מהארץ היה הנאשם מעורה בכל המתרחש בסוריה, וכך העיד:

"ש. באותה תקופה שלפני היציאה שלך, תסכים איתי שאתה היית רב הזמן באינטרנט, צמא לכל פיסת מידע על סוריה. לדעת מה קורה, איזה קרב היה, איזה דיווח חדש התקבל. כל הזמן הטריד אותך והתעניינת מידע, צרכת מידע של מה שקורה שם. כל הזמן העסיק אותך.

ת. נכון" (עמוד 146 שורה 1).

מחקירותיו עלה כי קיים קשרים ישירים עם אנשים של הארגונים השונים לרבות אנשי ג'בהת אל נוצרה, ראו למשל הסבר שקבל לדבריו עובר ליציאתו מאבו ריאן (ת/8 עמוד 2 סעיף 2.5) ומעבד אל רחמן פעיל בג'בהת אל נוצרה עימו "התכתב רבות.. והשניים שוחחו אודות המצב בסוריה ואודות פעילות ג'בהת אל נוצרה בסוריה", (ת/8 עמוד 1 סעיף 6.4)

אחיו של הנאשם העיד כי באותו שלב היה לנאשם "חוש גבוה לדת", הוא רצה ללכת ולמות בסוריה (עמוד 65 שורה 23), להילחם בשיעים ובמשטר הסורי במלחמת ג'יהאד (עמוד 67 שורה 18). מיותר לציין כי קיים דמיון רב בין אימרות הנאשם כפי שנמסרו לאחיו עובר ליציאתו מהארץ לבין האידאולוגיה של ג'בהת אל נוצרה כפי שתוארה בעדות המומחה רפאל ולכן גם לא במקרה אמר הנאשם לאחיו כך:

"ש. כשהוא אמר לך שהוא רוצה לצאת לסוריה לפני שהוא יצא, מה הוא אמר לך על

הלחימה? עם מי הוא רוצה להילחם, אם אמר?

ת. עם לוחמי הג'יהאד. הוא היה רוצה עם ג'בהת אל נוצרה".

(עמוד 68 לפרוטוקול שורה 9).

מעדותו של המומחה רפאל עלה כי בסוריה ארגונים רבים, מעדות האח אמיר עלה כי הנאשם בטרם יציאתו מהארץ בחן את המתרחש ובחר מתוך כולם ארגון אחד, ג'בהת אל נוצרה, כשמטרתו להצטרף לג'יהאד ולמות כשאהיד (עמוד 82 שורה 8). על רעיון הג'יהאד חזר העד מספר נוסף של פעמים (עמוד 69 שורה 31, ועמוד 80 עמוד 10

שורה 20).

זה השלב לשוב ולהזכיר כי על פי עדות המומחה רפאל עוד לפני יציאת הנאשם מהארץ, ארגון ג'בהת אל נוצרה הוכרז כארגון טרור על ידי ארה"ב כבר בדצמבר 2012, על ידי האו"ם במאי 2014, על ידי בריטניה וטורקיה ביוני 2014 וגם על ידי אוסטרליה.

קשה להאמין כי מי שהתעמק כדברי אחיו במתחרש בעולם הערבי לא ידע על האמור לעיל ואני מפנה לתשובתו של האח:

"ש. במי הוא תמך, באיזה ארגון, לפני שהוא יצא מהארץ? עם מי הוא הזדהה? אמרת שהוא רצה לצאת ולהילחם בג'יהאד יחד עם ג'בהת אל נוצרה. לפני שהוא יצא מהארץ, באיזה ארגון הוא תמך? איזה ארגון הוא אהב? עם איזה ארגון הזדהה, התחבר, הרגיש שזה מתאים לו?
ת. אני מבקש תרגום, אני לא מבין את השאלה. לאחר שב"כ הנאשם מתרגם לי את השאלה, אני משיב שג'בהת אל נוצרה".

(עמוד 68 לפרוטוקול שורה 12).

בניגוד לניסיונותיו של הנאשם לערפל את התמונה ולהציג את נסיעתו לסוריה לשם הצטרפות לארגון כלשהוא, אחיו שב ואישר כי גם בפרק הזמן ששהה הנאשם בטורקיה מיד לאחר צאתו מישראל בעת שהמתין להסתנן לסוריה, מטרתו הייתה אחת-הצטרפות לג'בהת אל נוצרה, (עמוד 69 שורה 4) ואזכיר כי באותו מעמד ידע הנאשם כי נציג הארגון עימו היה בקשר הציע לו להישאר בישראל ולהילחם נגד ישראל בארץ, לארגון זה התעקש הנאשם להצטרף.

עוד חשוב להדגיש כי עבירה של חברות בהתאחדות בלתי מותרת היא עבירה נמשכת, נניח לרגע-בניגוד לעמדת-י כי הנאשם לא ידע מיהותו של ארגון ג'בהת אל נוצרה, ואזכיר כי הוא שהה במסגרת אותו ארגון במהלך חודשיים תמימים, חודשים ספטמבר ואוקטובר 2014.

ביום 10.9.2014 חל שינוי מהותי בנסיבות, לא רק ששר הביטחון הכריז על הארגון כהתאחדות בלתי מותרת 6 ימים לפני כן, באותו יום זומנו אחיו ואביו של הנאשם לחקירה בשב"כ, נאמר להם כי המדינה יודעת על מעשיו של הנאשם ועל הפסול בהם והאח אמיר אישר בחקירתו כי סמוך לאחר מכן דיווח לנאשם על תוכן השיחה, (עמוד 81 לפרוטוקול שורה 26).

למצער מאותו רגע בו עודכן הנאשם על ידי אחיו, משלא עזב את מחנה ג'בהת אל נוצרה הוא ביצע בידיעה מלאה (ולא מתוך עיוורון מכיוון) עבירה של חברות בהתאחדות בלתי מותרת וכפי שהוכח גם לאחר שעזב את הארגון, ניסה הנאשם בהמשך לשוב ולבצע עבירה זו כשרצה בסוף נובמבר לשוב ולהצטרף לארגון ג'בהת אל נוצרה כדי להילחם באיזורי נובול וזהראא.

עוד אישר הנאשם כי בעת היותו חלק מארגון ג'בהת אל נוצרה ואזכיר כי שהה שם במשך 60 יום מרוכזים שכללו אימונים וגם שיעורי דת (ראו סעיף 9'ד לכתב האישום בו הודה הנאשם), התעוררה בקרבו השאלה האם מדובר

בפלא של אל קעידה, (ראו ת/31 שורה 100 וחקירתו הנגדית עמוד 177 שורה 2). למרות זאת במכוון הוא נמנע מלברר גם בעת שהייתו במטה ג'בהת אל נוצרה, משמע "עצם את עיניו".

על מנת להמחיש את העובדה שהנאשם אינו הרפתקן שחיפש להצטרף לארגון צבאי כל שהוא, אפנה לאימרותיו לפיהן נתקל בקבוצת אינדונזים, אליהם סירב להצטרף כי "לא הכיר אותם" (ת/8 עמוד 6 סעיף 6.12 ות/9 שורה 63).

גם לאימרתו כי במהלך שהותו במחנה ג'בהת אל נוצרה למד כי הארגון נלחם בכורדים, (ת/15 סעיף 2.2) יש משמעות דהיינו הוא ידע כי לא מדובר בארגון שנלחם רק במשטר אסד אלא גם בגורמים אזוריים אחרים ושוב חובה היה על הנאשם לעשות בירור.

למעשה גם גרסתו המינימליסטית של הנאשם כפי שתוארה על ידו בחקירה הראשית מבססת גישה של עצימת עיניים. לגרסתו בעודו בארץ, צפה בחדשות ובפייסבוק ושמע כבר אז אנשים שאומרים כי ג'בהת אל נוצרה היא שלוחה של אל קעידה (עמוד 143 שורה 20). בהתאם לחוות דעתו של המומחה רפאל, באותו מועד ולמעשה כבר מאפריל 2013 נמצאו באופן גלוי באינטרנט נתונים ברורים המעידים כי ג'בהת אל נוצרה נשבע אמונים לאל קעידה (ראו עמודים 46-47 לפרוטוקול), הנאשם כדבריו שמע עובר ליציאתו מהארץ כי קיימת טענה שג'בהת אל נוצרה מהווה שלוחה של אל קעידה, לו לא רצה בהתחברות לגוף שכזה, היה חייב הנאשם לברר מיהותו של הארגון ולבדוק מדוע טוענים טענות כאלו כלפי ג'בהת אל נוצרה ובעיקר להעיד כי ברר ולא מצא דבר. לעומת זאת לא רק שהנאשם לא העיד כי ניסה לברר, הוא העדיף לעצום את עיניו אם לא למעלה מכך, להערכתו הוא שמח למצוא ארגון התומך בעמדותיו הדתיות, עמדות סלפיות אסלאמיות קיצוניות.

מחקירתו הנגדית בקשר לידיעותיו עובר ליציאתו מהארץ השתמע כי ידע שמקורו של ג'בהת אל נוצרה הוא באל קעידה, כמו דאעש, (ראו תשובותיו בעמוד 147 שורה 13) וכי ידע שג'בהת אל נוצרה דוגלת בג'יהאד, מלחמת קודש לפתרון הבעיות של המוסלמים (עמוד 149 שורה 31) וחשוב לראות כי הוא אישר שעובר ליציאתו מהארץ ידע כי ג'בהת אל נוצרה שואפת למדינה גדולה בלי גבולות בה שולטים חוקי האיסלאם, בילאד אלשאם.

ראו תשובתו שמחדדת למצער את העיוורון המכוון, הוא השיב כי לפני שיצא מהארץ שמע על כך "אבל לא האמנתי לזה", (עמוד 151 שורה 15), הא ותו לא. אמירה זו מהווה הודייה בדיעת האידאולוגיה של ג'בהת אל נוצרה כפי שתוארה בפרוטרוט בעדותו ובחוות דעתו של רפאל, אידאולוגיה שבגינה קבלתי את עמדת המאשימה לפיה ארגון ג'בהת אל נוצרה היווה התאחדות בלתי מותרת עובר ליום 7.7.2014 והנאשם ידע על אותה אידאולוגיה ובחר באופציה של "לא להאמין".

שאלת הידיעה והמודעות, היא שאלה סובייקטיבית והיא צריכה להיות מוכרעת גם בהתאם לעדות הנאשם. הנאשם אינו מהימן בעיניי ואיני מאמין לו שלא ידע שמדובר בהתאחדות בלתי מותרת, ניתוח חקירתו בשב"כ ובמשטרה מצביע על חקירה מתגלגלת ומתקבל הרושם כי הנאשם יישם אימונים ושיטות שלמד ואזכיר כי הנאשם הודה כי עבר "אימון פסיכולוגי להתנהלות במצבי לחץ" (סעיף 9 ג לכתב האישום בו הודה הנאשם).

הנאשם נחקר מספר רב של חקירות בידי השב"כ, במהלך התחקורים והחקירות לא התרגש הנאשם כלל וכלל מהעובדה כי הוא עומד בפני חוקרי שב"כ, הוא "טפף" מידע, שיקר במצח נחושה ושיחק משחק לפיו בכל פעם

הוא אומר את כל האמת, ורק כשחשב שחוקריו יודעים פרט שטרם גילה, חשף עוד ועוד פרטים, הנאשם לא "התנדב" למסור דבר, ואני משוכנע כי גם היום הוא שומר בליבו מידע רב אותו לא סיפר ואזכיר כי חלק גדול מתכני השיחות שעשה באמצעות הטלפון, המחשב והפייסבוק העלים הנאשם.

כך למשל כמתואר בת/6 שורה 5 הנאשם אמר לחוקריו כי לא סיפר להם את כל האמת "וכי לא מסר אודות הימצאותו במשך כחודשיים, בין החודשים אוגוסט-ספטמבר 2014, במטה של ג'בהת אל נוצרה", מידע מהותי ששמר לשלב מאוחר יותר בחקירה ולי הערכתו באשר למידע שיש לחוקריו. ראו דוגמא נוספת כמתואר בת/8 שורה 13, הנאשם אמר לחוקריו כי הוא מצטער ששיקר ומסר כי ביצע שמירה במחנה האימונים בו השתתף.

בהקשר למודעותו, במשך 17 תחקורים הסתיר הנאשם כי פעילים שונים עמם שוחח לפני יציאתו מהארץ עודדו אותו לבצע פיגועים, ורק בתחקור ה-18 (ת/22) חשף לפתע את אותן שיחות.

לאורך כל החקירה, הנאשם ניהל מלחמת מוחות מול חוקריו, לכן טענות הסנגור לעניין אופן החקירה אינן מקובלות עליי. בניגוד לנטען בעמוד 10 לסיכומי הסנגור, הנאשם ניסה להסתיר את מעורבותו המלאה בסוריה ובכלל זה באשר לחלקו בג'בהת אל נוצרה. במהלך החקירה ניתנו לו הזדמנויות רבות למסור את הסבריו למתרחש ובכלל זה בחקירתו מיום 23.1.2015 (ת/31) ולא מצאתי כל מחדל חקירתי בדרך החקירה (ראו הטענה בעמוד 14 לסיכומי הסנגור) ובוודאי שלא נפגעה יכולתו להתגונן או להוכיח טענותיו.

לסיכום פרק זה-מניתוח העדויות שוכנעתי כי הנאשם הצטרף בצורה מודעת ומחושבת לארגון ג'בהת אל נוצרה ולאחר שערך עובר ליציאתו מהארץ בדיקה מדוקדקת של מטרותיו והאידאולוגיה שלו. האידאולוגיה שהפכה את ארגון ג'בהת אל נוצרה להתאחדות בלתי מותרת חודשים ארוכים לפני צאת הנאשם מהארץ, היא האידאולוגיה של הנאשם שראה עצמו נלחם במלחמת ג'יהאד, תוך שהוא מוכן להקריב את חייו ולהפוך לשאהיד, בשלב ראשון להילחם במשטר אסד ובהמשך בהתאם לגישת אל קעידה להילחם גם במדינת ישראל, עד הנהגת ח'ליפות אסלאמית במקומה.

לאור האמור לעיל אני מרשיע את הנאשם בעבירה של חברות בהתאחדות בלתי מותרת, עבירה לפי סעיף 85(1)(א) לתקנות ההגנה.

ביצוע עבודה ומתן שירות בשביל התאחדות בלתי מותרת, 85(1)(ג) לתקנות ההגנה

בשולי הדברים יוחסו לנאשם שתי פעולות שביצע עבור ג'בהת אל נוצרה, ההתאחדות הבלתי מותרת. פעם אחת פרק מספר פצמ"רים ממשאית תובלה למחסן ובפעם אחרת הכין תערובת שכללה, מי חמצן, אבק שריפה ופטציום, אותה יצק לקופסאות לצורך הכנת חומר נפץ.

הנאשם כפר בעובדות אלו בתגובתו לכתב האישום, אך זנח טענה זו בסיכומיו, וממילא הודה בעובדות אלו במהלך חקירותיו, (ראו ת/13 סעיף 4, ת/14 סעיף 5 ת/15 עמוד 2 סעיף 9 ו-ת/18 שורה 34 לעניין הפצמ"רים ו-ת/30 שורה 165, ת/22 סעיף 14, ת/23 שורה 95 ו-ת/30 שורה 166 לעניין ערבוב החומרים).

לכן אני מרשיע את הנאשם בעבירות של ביצוע עבודה ומתן שירות בשביל התאחדות בלתי מותרת, עבירה על סעיף

85(1)ג) לתקנות ההגנה.

שיבוש הליכי משפט

על פי עובדות כתב האישום בשלהי חודש דצמבר 2014, לקראת חזרתו של הנאשם ארצה, לאור חשדו שאמצעי התקשורת שלו מבוקרים בידי רשויות הביטחון, מחק תכנים והתכתבויות מתקופת היותו בסוריה הנחה את בני משפחתו למחוק את ההתכתבויות עמו וכן השמיד מכשיר טלפון נייד וכרטיס סים בהם עשה שימוש בתקופת היותו בסוריה, כל זאת עשה הנאשם בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי כנגדו או להביא לידי עיוות דין.

אין מחלוקת כי הנאשם שהה בסוריה כשברשותו מחשב נייד ושני טלפונים חכמים וכי היה פעיל מאוד בהתכתבויות שונות באמצעות הפייסבוק, גם עם בני משפחתו.

אין גם מחלוקת כי ביום 10.10.2014 פירמט הנאשם את המחשב הנייד ואת אחד ממכשירי הטלפון שהיו ברשותו, מחק תכנים והתכתבויות מתקופת שהותו בסוריה, ולפני חזרתו לארץ השמיד את אחד ממכשירי הטלפון הנייד ביחד עם כרטיס הסיים.

והשאלה היא האם עשה מעשים אלו "בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין" כאמור בסעיף 244 לחוק.

בעת ניתוח טענות הצדדים והתנהגות הנאשם, יש לשים לב לשני ציוני דרך חשובים, 10.9.2014 מועד בו נחקר אחיו ואביו ע"י השב"כ ותחילת חודש אוקטובר 2014 מועד בו הסתיימו חודשי הפעילות במחנה ומטה ג'בהת אל נוצרה.

ביום 10.9.2014 נחקר אחיו ואביו של הנאשם בשב"כ, החוקרים אמרו להם כי המדינה יודעת על מעשיו של הנאשם ועל הפסול בהם ובכלל זה התייחסו לשיחות שמנהל הנאשם בפייסבוק, האח אמיר אישר בחקירתו כי סמוך לאחר מכן דיווח לנאשם על תוכן השיחה, (עמוד 81 לפרוטוקול שורה 26), וממעט השיחות שלא נמחקו ניתן לראות כי הנאשם ואחיו מדברים על העובדה כי החשבון מפוקח על ידי רשויות הביטחון.

לשם המחשה אפנה ל- 4 אימרות מהתכתבויות הנאשם ואחיו מאותו מועד שלאחר חקירת השב"כ (חלק מת/72):

תאריך 5.10.14 שעה 10:21 - "אם החשבון מפוקח ואני נתתי לך את הסיסמה", א-11.

תאריך 12.10.14 שעה 13:26 - "יכול להיות שהחשבון מפוקח", א-15.

תאריך 2.11.14 שעה 18:15 - "אני לא יכול להגיד דבר כי החשבון מפוקח", א-15.

תאריך 22.11.14 "אמרתי לך שהפייסבוק מפוקח אל תזכיר אזורים מטעמי זהירות", א-18.

בתחילת אוקטובר הנאשם סיים את פרק הפעילות במחנה ומטה ג'בהת אל נוצרה, מיד לאחר מכן ביום 10.10.2014 פירמט את אחד משני מכשירי הטלפון הנייד שהיו ברשותו ואת המחשב הנייד. הנאשם ידע על פי תוכן שיחותיו עם אחיו כי השב"כ יודע על תוכן שיחותיו בפייסבוק, הנאשם הודה כי מחק תכנים, אנשי קשר ותמונות והמשיך לעשות כן גם לאחר שאחיו עדכן אותו שהשב"כ חוקר לגביו (עמוד 164 שורה 30, עמוד 165 שורה 31 ועמוד 169 שורה 8). והמסקנה היחידה המתבקשת היא כי הנאשם מחק התכתבויות אלו כדי להסתיר את מעשיו וכדי להכשיל את ההליך השיפוטי שידע בוודאות כי הוא עומד להתרחש מיד עם חזרתו לארץ.

עמוד 14

בתגובתו לכתב האישום טען הנאשם כי אביו שהבחין בחלק מהדברים ששלח לאחיו בפייסבוק או בכל רשת חברתית אחרת, התעצבן וביקש ממנו למחוק את הדברים, הנאשם זנח גרסה זו ולא חזר עליה בעדותו לפניי, האב גם לא הובא להעיד כעד הגנה, ותמוה בעיניי מדוע מסר הנאשם תגובה לכתב האישום שאינה אמת.

גם טענתו הכבושה של הנאשם כי חשש משרותי הביטחון בטורקיה אינה מתיישבת עם בקשתו מאחיו למחוק פרטים מהטלפון שלו ומהמחשב שלו, וגם אחיו אישר בעדותו כי הודיע לנאשם שהביטחון הישראלי "חודר לחשבון" (עמוד 76 שורה 6) והוא הוסיף כי הנאשם אמר לו "למחוק כל דבר" (עמוד 78 שורה 2 ואילך) תוך שהוא מסביר בעדותו שהתוכן שנמחק כולל גם פרטים לגבי איפה היה הנאשם ועם מי.

מבדיקת הנתונים עלה כי הנאשם מחק גם שיחות עם אנשים שאינם בני משפחתו (ת/46 עמוד 3 סעיף 8) וגם שמות של אנשי קשר (ת/46 עמוד 4 סעיף 2). על פי דבריו בחקירה מיום 8.1.2015 על מחשבו היו שיחות עם פעילים אותן מחק, (ת/10 סעיפים 7 ו-8). בלט בניתוח הנתונים שנותרו במחשב ובמכשיר הטלפון של הנאשם עימם חזר לישראל, העדר פרטיו של עבד אל רחמאן, איש ג'בהת אל נוצרה, למרות שהנאשם הודה כי שוחח איתו רבות לפני צאתו מהארץ לרבות שיחה על ביצוע פעולות נגד ישראל.

הנאשם חזר ארצה לאחר שפירמט את המחשב הנייד ואת מכשיר הטלפון הנייד, באותו יום-10.10.2014, ואת המכשיר הנייד השני זרק לאחר ששבר את הסיים. איני סבור כי סתם במקרה פורמטו שני המכשירים באותו יום, (ראו ת/49 עמוד 2 סעיף 24 ות/51 עמוד 1 סעיף 3), שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם השמיד ראיות כדי להכשיל את ההליך השיפוטי שהיה צפוי בעקבות מעשיו על אדמת סוריה, שחלקן תועד במחשב ובטלפונים הניידים.

בשלהי חודש דצמבר 2014 הנאשם ניהל שיחות עם אימו באמצעות אפליקציית whatsapp (חלק מת/70 סומן 3א). הנאשם שאל את אמו בתאריך 27.12.14 (שעה 18:52) "האם אני יכול לקרוא ספרים בכלא?" עניין זה הינו כללי ומוכיח כי הנאשם היה מודע להשלכות החוקיות של מעשיו ולכך שהוא צפוי למעצר וחקירה עת ישוב ארצה.

ביום 29.12.14 לאחר שהנאשם עבר את הגבול מסוריה לטורקיה לקראת חזרתו לארץ הוא התכתב פעם נוספת עם אמו (שעה 13:57) ושאל - "הפלאפון הטאצ' לא נטען אך יש בו תמונות ודברים שצריך למחוק מה אני אעשה אזרוק". האם משיבה (13:59) "תזרוק".

בשעה 14:05 האם שואלת את הנאשם "המחשב איתך" והנאשם משיב לה שכן, ומוסיף "התקלקל ותיקנתי, אך עדיין צריך פרמוט".

האם בשעה 14:06 ממשיכה ושואלת "מחקת הכל" והנאשם משיב "אני יכול להשתמש בו" ו"כן". האם מוסיפה בשעה 14:19 "לפני שתזרוק את הפלאפון הישן תזרוק גם את הסיים" "תשבור", הנאשם משיב "הסיים זרוק מזמן" "לא עובד".

מההתכתבויות עם אימו- שגם היא לא הובאה להעיד עולה כי הנאשם שבר וזרק את כרטיס הסיים (ת/27 שורה 171) וכי משלא הצליח למחוק תמונות הוא החליט לזרוק את מכשיר הטלפון הנייד, (ת/27 שורה 141 ואילך). הנאשם ואחיו חזרו על האמירה כי הנאשם ידע כי הוא עומד להיעצר עם הגעתו ארצה, דהיינו להיחקר (ראו עדות האח עמוד 81 שורה 26).

לאור האמור לעיל הוכח כי התקיים היסוד העובדתי של עבירת שיבוש מהלכי משפט ואזכיר כי לא נדרש רכיב של תוצאה דהיינו הכשלת הליך משפטי בפועל.

דרישת היסוד הנפשי בעבירה זו הנו של מחשבה פלילית בתוספת כוונה מיוחדת ביחס למטרה של מניעת ההליך השיפוטי הכשלתו או הבאה לידי עוות דין.

הנאשם דאג לפרמט את המחשב, את אחד ממכשירי הטלפון שהיו ברשותו ולהשמיד את המכשיר השני, בנוסף מחק, גם באמצעות אחיו, התכתבויות רבות ותכנים מחשבוניות הפייסבוק ששימשו אותו וכל זאת לפני הגעתו לישראל, כשהוא מודע לכך שיעצר ויחקר.

לאור האמור לעיל שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם שיבש הליכי משפט ואני מרשיע אותו בעבירה לפי סעיף 244 לחוק.

הגנה מן הצדק

בתגובה לכתב האישום העלה הנאשם טענה כי נאשמים אחרים שיצאו מהארץ וחזרו לא הואשמו בעבירה של חברות בהתאחדות לא מותרת בגין התקופה שטרם הוכרזה כזו, דהיינו לא נעשה שימוש בסעיף 84(1)(א) לתקנות ההגנה.

לא מדובר בטענה משפטית בלבד, מי שמעלה טענה כזו חייב להציג תשתית ראייתית לטענותיו, ראו לעניין זה ע"פ 8204/14 זלום נגד מדינת ישראל (15.4.2015):

"יחד עם זאת, העובדה כי פלוני הועמד לדין ואלמוני, שאפשר כי היה מעורב באותו אירוע פלילי, לא הועמד לדין, אינה מוכיחה, מניה וביה, כי מדובר באכיפה בררנית. על המבקש לחסות בצלה של הגנה מן הצדק בטענה של אכיפה בררנית, להוכיח כי ההבחנה בין המעורבים השונים מבוססת על שיקולים בלתי ענייניים של המאשימה.... ויודגש, כי לצורך הוכחת טענה לאכיפה בררנית, מן ההכרח להציג תשתית עובדתית מבוססת".

בפרשת ההגנה הנאשם בחר שלא להביא ראיה לנושא אכיפה בררנית והסבר לכך בסיכומיו "הדבר לא טעון הוכחה כאשר כל אותם מקרים פורסמו במאגרים משפטיים", (עמוד 21 לסיכומיו).

טענה זו אינה מקובלת עליי, במאגרים משפטיים לא מתפרסמות הראיות ולא מתפרסמים תיקי החקירה על מה שיש בהם ועל מה שאין בהם.

מכאן שהנאשם לא הציג תשתית ראייתית כל שהיא לטענתו ואבהיר כי לשם האשמת נאשם בחברות בהתאחדות בלתי מותרת שטרם הוכרזה ככזו, על המאשימה להציג מסכת ראייתית בדבר ידיעתו ומודעתו של אותו נאשם בקשר לאותן נסיבות, דהיינו יש חשיבות גדולה לשאלה מה היו הראיות בכל תיק ותיק לגבי ידיעת כל אחד מהנאשמים באותם תיקים. הסנגור בחר להפנות בסיכומים לכתבי אישום שלא הוצגו כראיה וממילא מכתב אישום לא ניתן לדעת דבר באשר לחומר הראיות באותו תיק.

המאשימה בסיכומי התשובה בחרה באותה דרך והפנתה לתיקים אחרים כדי לסתור את טענת הסנגור וגם הפעם ללא תשתית ראייתית שממילא לא ניתן להציגה בשלב הסיכומים מבלי שמוגשת בקשה להצגת ראיות נוספות.

מטיעוני שני הצדדים עולה כי יש מקרים בהם הוגשו כתבי אישום ללא האשמה בעבירה של התאחדות בלתי מותרת ויש כתבי אישום שהייתה בהם האשמה כזו, מטענות אלו לא ניתן להסיק דבר בקשר לאכיפה בררנית ומאחר והנטל

להוכחת הטענה הוא על הנאשם, אני דוחה טענת ההגנה מן הצדק משום שלא הוצגה תשתית עובדתית לטענה זו.

מהימנות הנאשם וחקירתו

הנאשם עשה עליו רושם של אדם מתוחכם ומחושב, כך נהג לאורך חקירתו במשטרה ובשב"כ וכך נהג בעדותו בבית משפט, לאורך כל הדרך היתל בחוקריו, מסר מידע טיפין טיפין, התחמק מלמסור את האמת, בעיקר משום שהוא ידע את כל האמת וקיווה שהחוקרים יודעים רק חלק ממנה ולכן שיקר כמעט בכל תשובה שמסר ותיקן את תשובותיו רק כשהבין שחלק מהמידע המוסתר ידוע לחוקרים. (ראו למשל ת/13 סעיף 5). הוא הסיר קליפה אחר קליפה מגרסאותיו השקריות, ראו כדוגמא נוספת חקירתו מיום 13.1.2015 (ת/20), בחקירתו הקודמת טען שאמר הכול ולמחרת היום ממשיך בשיטתו המתגלגלת וטען כי "שכח" לספר על אימונים נוספים וכך בת/21 ובת/22. כפי שפרטתי לעיל אני מאמין לנאשם כי לא ידע מיהותו של ארגון ג'בהת אל נוצרה או כי לא ידע כי הוא משבש במודע הליכי משפט, בכל יתר הדברים הודה הנאשם למעשה בתגובתו לכתב האישום.

סיכום

לאחר שמיעת כל העדויות וניתוח טענות הצדדים שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי ארגון ג'בהת אל נוצרה מהווה שלוחה של אל קעידה, הוא לא הוקם רק כדי להילחם במשטרו של אסד, מדובר בארגון סלפי ג'יהאדי אסלאמי שהפלת משטר אסד היא חלק מתוכנית אזורית כוללת שלו מתוך כוונה להנהיג משטר אסלאמי באיזור לרבות במקומה של מדינת ישראל, וכל זאת תוך שימוש באלימות לשם השגת מטרותיו.

הנאשם בחר במודע להצטרף לארגון זה שתאם את האידאולוגיה האסלמית הקיצונית בה תמך בעצמו. אמנם לא הוכח כי לנאשם היו כוונות אישיות לפגוע במדינת ישראל, אך אין בכך כדי להלבין את מעשיו. לאחר טפטופי מידע אותם מסר הנאשם בחקירתו, מחקירתו (ת/22), לראשונה הצטיירה תמונה רחבת היקף הנאשם עבר סדרה ארוכה של אימונים מגוונים במהלך חצי שנה עת הצטרף לארגונים שונים ובכללם ג'בהת אל נוצרה ובמקומות שונים, ובכלל זה למד להכין פצצות, התאמן בכיבוש יעדים, עשה שימוש בכלי נשק רבים ושונים מאקדח ועד מטול RPG ורימונים.

על פי התרשמותי לא מדובר בהתנהגות הרפתקנית אלא התנהגות של מי שרצה להיות חלק מארגון טרור ואפילו למות כשאהיד כחלק מג'יהאד בו בחר לטול חלק.

לאור כל האמור לעיל אני מרשיע את הנאשם בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, דהיינו עבירות של יציאה שלא כדין, עבירה לפי סעיף 2 לחוק למניעת הסתננות (עבירות שיפוט), התשי"ד - 1954, אימונים צבאיים אסורים, עבירה לפי סעיף 143(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, חברות בהתאחדות בלתי מותרת, עבירה לפי סעיף 85(1)(א) לתקנות ההגנה (שעת חירום) 1945, ביצוע עבודה ומתן שירות בשביל התאחדות בלתי מותרת, עבירה לפי סעיף 85(1)(ג) לתקנות ההגנה (שעת חירום) 1945 ושיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

ניתנה היום, י' שבט תשע"ו, 20 ינואר 2016, במעמד הצדדים, ב"כ המאשימה עו"ד מיטל חן-רוזנפלד, הסנגור עו"ד נמיר אדלבי והנאשם באמצעות השב"ס.